

uddelte Præmier skulle tilstilles Indenrigsministeren inden Udgangen af hvert Mars November Maaned, medens Fristen i Loven af 23de Januar 1862 er sat til Udgangen af Oktober Maaned. Denne Forandring har sin Grund i, at der endnu i September Maaned afholdes Dyrskuer, og at man derfor har anset det rettest at give de paaagjældende Koreninger en længere Tid til Regnskaberens Afslutning og Beretningernes Udarbejdelse.

Til § 2.

Af lignende Grunde som foran anført med Hensyn til Statskassens Tilskud til Husdyravlens Fremme i Almindelighed har man foreslaaet, at Bevillingen til Hingstepræmier, der i Loven af 23de Januar 1862 § 3 er bestemt til 22,000 Kr., forhøjes til 30,000 Kr., ligesom man ogsaa har bragt i Forslag, at den Indenrigsministeriet ved Loven af 26de November 1868 givne Bemyndigelse til at den ommøbelte Bevilling at anvende et Beløb af indtil 6,000 Kr. til ethvert for hele Landet fælles Hingsteskue, skal udvides saaledes, at Ministeriet tillige beholder Ret til at udrede et Beløb af indtil 2,000 Kr. til Hingsteskuer, fælles for en hel Provinds, idet man maa formene, at ogsaa saadanne Skuer kunne have Krav paa Statskassens Understøttelse.

Efter Loven af 23de Januar 1862 § 3 skulde hvert Amt i Reglen udgjøre et Hingsteskuedistrikt, dog at Indenrigsministeriet, naar Omstændighederne maatte tale herfor, kunde bestemme, at flere Amter skulde sammenlægges til et Distrikt, eller Dele af et Amt i denne Henseende forenes med et andet. Denne Regel blev imidlertid forandret ved Loven af 31te Mars 1864, der foreskriver en bestemt Inddeling af Landet i 12 Hingsteskuedistrikter, i hvilken Inddeling der dog paa en eller flere Landboforeningers Andragende kan ske Forandring efter Indenrigsministeriets Bestemmelse. I Modsatning hertil er det i nærværende Paragraf foreslaaet at overlade Landets Inddeling i Hingsteskuedistrikter til Indenrigsministeren, idet man nemlig maa finde, at Fastsettelsen af Distrikternes Grændser rettest hører under Administrationens Omraade, saaledes som det nærmest maa siges at have været Tilfældet efter Loven af 23de Januar 1862. Selve Forholdenes Bessaffenhed synes ogsaa at anbefale denne Ordning, idet det herefter vil være muligt, uden at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, at træffe en Forandring i den engang vedtagne Inddeling, naar en saadan paa Grund af skiftende Forhold befindes ønskelig.

Der er ikke i Lovforslaget optaget nogen tilsvarende Bestemmelse til den, der findes i Loven af 23de Januar 1862 § 3, hvorefter der ved Fordelingen af Statskassens Tilskud skal tages et væsentligt Hensyn til Størrelsen af de Beløb, Landboforeningerne eller enkelte private Mænd i det

foregaaende Finantsaar maatte have tilskudt til Præmier for Hingste. I de første Aar efter nævnte Lovs Udgivelse er der vel ydet saadanne Tilskud, men disse ere senere saa godt som ganske ophørte, og da der ikke er Anledning til at vente, at Forholdet i saa Henseende vil forandre sig, idet Landboforeningerne neppe raade over større Midler end nødvendigt til dermed at afholde Udgifterne ved deres forskjelligartede Virksomhed indenfor deres eget Omraade og ved deres lokale Dyrskuer, har man ment for Fremtiden ikke at turde paaregne lige Tilskud.

Til § 3.

Efter Loven af 23de Januar 1862 § 4 er det væsentlig overladt til Amtsraadene at vælge Medlemmerne af Hingsteskuekommissionerne, dog saaledes, at der er forbeholdt Landboforeningerne Udgang til at udvælge Medlemmer, forsaavidt de yde Tilskud til Præmierne. Erfaringen har imidlertid ikke alene godtgjort, at denne Bestemmelse om Landboforeningernes Udgang til at vælge Medlemmer saa godt som slet ikke benyttes, idet Foreningerne, som ovenfor omtalt, have ophørt med at yde de for Indtrædelse af deres Balgret søgnede Tilskud, men den har tillige vist Uhenigtsmæssigheden af den Bestemmelse i nævnte Lov, hvorefter Amtsraadene, naar ingen Landboforening har ydet Tilskud, skulle vælge 2 Medlemmer til Kommissionerne. I de Distrikter, der bestaa af flere Amtsraadsredsse, ere disse Kommissioner derved blevne saa talrige, at Samarbejdet i betydelig Grad vanskeliggjøres. For at raade Bod herpaa er der ved Lov af 1ste April 1871 § 9, jfr. Lov af 25de Februar 1876, truffet Bestemmelser, hvorved Vedømmelsen af de fremskillede Hingste er bleven overgivet til et Udvalg af Kommissionen, men denne Fremgangsmaade, der let medfører, at nogle af Kommissionens Medlemmer slet ikke komme til at deltage i de vigtigste af dens Forretninger, nemlig Vedømmelsen, er heller ikke uden Betænkelighed. Paa dette Punkt har der saaledes vist sig en Trang til en ny Ordning, og man har derfor foreslaaet, at Kommissionens Medlemmer — bortset fra Formanden, der som hidtil forudsættes at skulle udvælges af Indenrigsministeren — alle skulle vælges af Amtsraadene, samt at vedkommende Amtsraad ikkun, naar Hingsteskuedistriktet er begrænset til en enkelt Amtsraadsreds, skal vælge 2 Medlemmer, men ellers ikke flere end 1. Da der, som forommeldt, ikke for Fremtiden paaregnes noget Bidrag til Hingstepræmierne fra Landboforeningerne, har man ikke fundet Anledning til at indrømme disse nogen Indflydelse paa Kommissionernes Sammensætning. Man har saa meget mere ment at kunne overlade Valgene til Amtsraadene, som de af dem i deres Redsse hidtil foretagne Valg, saavidt vides, have været fyldestgjørende, og som Amtsraadene altid tør formodes at ville være i Besiddelse af den fornødne